

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı:1987/3 (S.P. İhtar)

Karar Sayısı:1987/3

Karar Günü:2 .7.1987

R.G. Tarih-Sayı:R.G.'de yayımlanmamıştır. (İhtar)

İhtar İsteminde Bulunan : Cumhuriyet Başsavcılığı

İhtar İsteminin Konusu : Partiye üyelik kayıtlarını yaptırmadıkları iddiasıyla 233 kurucu üyenin Merkez Karar ve Yönetim Kurulunca, bu sıfatlarının düşürülmesine karar verilmiş olması Siyasi Partiler Kanunu'nun kimi buyurucu kurallarına aykırılık oluşturduğundan; bu aykırılığın giderilmesi için 233 kurucu üyenin kuruculuk sıfatlarının düşmediğinin Demokratik Sol Partiye ihtar olunması isteminden ibarettir.

I- Onaylar : Siyasi Partiler Kanununun 104. maddesi gereğince kendisine ihtar yapılması istenilen Demokratik Sol Parti 14.11.1985 tarihinde 612 kurucu tarafından kurulmuş ve 2820 sayılı Kanuna göre henüz ilk büyük kongresini yapmamış bir siyasi parti durumundadır.

Partinin Kurucular Kurulu 23.11.1985 ve 18.5.1986 tarihlerinde toplanmış, tüzük değişiklikleri dahil partiyi ilgilendiren kimi konularda kararlar almıştır. Partinin örgütlenme aşamasında olduğu bu dönemde 17.3.1987 tarihinde toplanan Merkez Karar ve Yönetim Kurulu aldığı 60 sayılı kararda, yasal engelleri nedeniyle, kuruculuk sıfatlarını kaybeden ve Cumhuriyet Savcılığının yazılarında adları geçen 44 kurucu üye ile; üyelik işlemlerini gerçekleştirmedikleri için, Siyasi Partiler Yasası ve Parti Tüzüğü'nün 6. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca kurucu üyelik sıfatını kaybettikleri saptanmış bulunan 233 üyenin bu durumlarının, Cumhuriyet Başsavcılığına ve kendilerine yazı ile bildirilmesine ve ayrıca Genel Başkanlıkça 3. Kurucular Kurulu toplantısının bilgilerine sunulmasına karar verilmiş ve söz konusu kararın örneği bazı kuruculara gönderilmiştir.

Bu karardan sonra, toplanan kurucular kurulu toplantısına sözü edilen kararla kuruculuk sıfatları düşürülmüş olan kurucular alınmamış, bunun üzerine keyfiyet tutanaklarla saptanarak gerekli işlemlerin yapılması için konu Cumhuriyet Başsavcılığına intikal ettirilmiştir.

II- İhtar İsteminin Gerekçesi :

Cumhuriyet Başsavcısı; iddianame olarak nitelediği 4.6.1987 günlü ve S.P,17-Hz. 1987/23 sayılı yazılı başvurularında, ihtar istemine gerekçe olarak, özetle :

Siyasi Partiler Kanununa göre partilerin kuruluşları, tüzelkişilik kazanmaları, kurucuların fonksiyonları, kurucular kurulunun görev ve yetkileriyle ilgili kimi açıklamalardan sonra, parti üyeliğinin sona ermesinin ancak; üyenin kendi isteğiyle partiden ayrılması veya herhangi bir eyleminden ötürü yetkili disiplin kurulu kararına dayanılarak partiden çıkarılmasıyla mümkün olacağını, siyasi partiyi kurmuş olan kimselerin adlarının üye kayıt defterine yazılmamış olması nedeniyle kuruculuk sıfatlarının düştüğünden bahisle 233 kurucunun siyasi parti ile ilişkilerinin kesilmesine, bunların seçtiği ve çoğunluğunun kurucu olmadığı Merkez Karar ve Yönetim Kurulunca karar verilmiş olmasının, Siyasi Partiler Kanununa ve bu Kanunda kurucular ve üyeler için öngörülen güvencelere, parti kurucu üyelerine tanınan hak ve olanaklara, özellikle 2820 sayılı Kanunun 4. maddesindeki ilkelere aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

III- İnceleme ve Değerlendirme :

Esas inceleme raporunun okunmasından sonra açılan müzakerede, kendisine ihtar yapılması istenilen siyasi partiden savunma istenilmesi gerektiği ve Demokratik Sol Parti Merkez Karar ve Yönetim Kurulunca alınmış olan 233 kurucu üyenin kuruculuk sıfatlarının düştüğüne ilişkin 17.3.1987 günlü ve 60 sayılı kararın ihtar konusu yapılamayacağı, başka bir anlatımla böyle bir uyuşmazlığı çözümlemenin Anayasa Mahkemesinin görevine giremediği öne sürülmüş olduğundan öncelikle bu sorunlar üzerinde durulmuştur.

A- Görev Sorunu :

Anayasanın 68. maddesinin ikinci fıkrasında siyasi partilerin, demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsurları olduğu ve 69. maddesinde de siyasi partilerin parti içi çalışmaları ve kararlarının, demokrasi esaslarına aykırı olamayacağı, keza siyasi partilerin kuruluş ve faaliyetlerinin, denetleme ve kapatılmalarının bu konudaki anayasal esaslar dairesinde kanunla düzenleneceği kuralları getirilmiştir. Söz konusu düzenleme, bilindiği üzere 22.4.1983 günlü ve 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunudur. Siyasi partilerin uymak zorunda oldukları ilke ve esaslar genelde bu Yasada gösterilmiştir.

Yasanın 121. maddesinin ilk fıkrasında yer alan "Türk Kanunu Medenisi ile Dernekler Kanununun ve dernekler hakkında uygulanan diğer kanunların bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri, siyasi partiler hakkında da uygulanır" biçimindeki hükümle de, Medeni Kanun ile Dernekler Kanununun ve dernekler hakkında uygulanan öteki kanunların Siyasi Partiler Kanununa aykırı olmayan hükümlerinin siyasi partiler hakkında uygulanması öngörülmüştür. Bu yasal düzenlemeye göre, kuruculuk sıfatlarının düştüğüne karar verilmiş olan kurucuların, Medeni Kanunun 68. maddesine dayanarak genel mahkemelerden hukuki himaye isteğinde bulunmalarına yasal bir engelin varlığından söz edilemez. Ne var ki böyle bir yolun var olması Siyasi Partiler Kanununun 104. maddesinde yazılı "Bir siyasi partinin, bu Kanunun dördüncü kısmında yer alan maddeler hükümleri dışında kalan emredici hükümleriyle diğer kanunların siyasi partilerle ilgili emredici hükümlerine aykırılık halinde bulunması sebebiyle, o parti aleyhine Anayasa Mahkemesine Cumhuriyet Başsavcılığınca resen yazı ile başvurulur.

Anayasa Mahkemesi, söz konusu hükümlere aykırılık görürse bu aykırılığın giderilmesi için ilgili siyasi parti hakkında ihtar kararı verir..." hükmünün işletilmesini engellememesi gerekir. Kaldı ki, Siyasi Partiler Kanunu sonraki kanun olarak uygulama önceliğine sahiptir. Bu bakımdan istemin Anayasa Mahkemesinin görevine girdiği sonucuna varılmıştır.

Bu görüşlere Orhan Onar, Muammer Turan, Selahattin Metin ve Mustafa Şahin katılmamışlardır.

B- Savunma İstenmesi Sorunu :

2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 33. maddesinde, siyasi partilerin kapatılmasıyla ilgili davaların, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu hükümleri uygulanmak suretiyle dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda karara bağlanması esası getirilmiştir. İncelemenin dosya üzerinde yapılmış olmasına rağmen, kapatma davalarında ilgili partiden savunma istenilmesinin nedeni bir yandan kapatmanın cezasal karakteri, öte yandan Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu hükümlerini uygulama zorunluğu ile açıklanabilir. Siyasi partiye ihtar, yasaların siyasi partilerle ilgili emredici hükümlerine aykırı hareket edilmiş olması halinde Kanuna uymasını sağlamak amacıyla o siyasi partiye yapılan bir uyarıdan ibarettir. Diğer taraftan savunma alınmasını öngören bir yasa hükmü de yoktur. Kaldı ki, ihtar uyuşmamış olması halinde açılacak kapatma davasında siyasi partiye savunma imkanı tanınacağına göre bu evrede siyasi partiden savunma istenilmesine gerek görülmemiştir.

Bu görüşlere Mehmet Çınarlı ve Muammer Turan katılmamışlardır.

C- İşin Esasına Geline :

Demokratik Sol Parti Merkez Karar ve Yönetim Kurulunca verilen ve 233 kurucu üyenin kuruculuk niteliklerinin düştüğüne ilişkin 17.3.1987 günlü ve 60 sayılı kararın, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun Dördüncü Kısım hükümleri dışında kalan emredici hükümleriyle, diğer kanunların siyasi partilerle ilgili emredici hükümlerine gerçekten aykırı olup olmadığı işin esasının halli yönünden büyük önem taşımaktadır.

Siyasi Partiler Kanununa göre, siyasi parti kurucusu; İçişleri Bakanlığına verilmiş olan parti kuruluş bildirgesi altında imzası bulunan, milletvekili seçilme yeterliğine sahip olan kimsedir. Kuruculuk sıfatı, kuruluş bildirgesinin İçişleri Bakanlığına verilmesiyle yasa gereği kendiliğinden kazanılmaktadır.

Parti kurucuları, ilk büyük kongreyi, partinin tüzelkişilik kazanmasından itibaren iki yıl içerisinde toplamakla yükümlüdürler. Öte yandan ilk büyük kongre yapıncaya kadar, büyük kongrenin yetkilerini kullanacak olan organ kurucular kurulusudur (S.P.K. Md.14/8).

Bu Kanunun öngördüğü şekilde çeşitli parti kademelerinin kongreleri yapıncaya kadar, partilerin geçici il ve ilçe teşkilatına ait zorunlu organları da kurucular kurulu tarafından kurulmaktadır (S.P.K. Geçici Md. 5). Kurucular kurulu, genel başkan, merkez karar ve yönetim kurulu ile merkez disiplin kurulu üyeleri ve bu kurullara katılmayan kuruculardan oluşmaktadır.

Kurucular kurulu, oluşum aşamasında bulunan bir siyasi partinin, ilk büyük kongresini toplayıncaya kadar en yetkili organıdır.

Parti kurucularının ayrıca parti üyeliğine kabul edilmeleri gibi bir kural ne yasa ve ne de parti tüzüğünde öngörülmüştür. Kurucuların parti üye defterine isimlerinin yazılması parti yetkili kuruluşuna görev olarak verilmiş olup, bu işleminin yapıcı bir niteliği yoktur.

Kurucuların yasa ve tüzük gereği kendilerine verilen görevleri yerine getirmeleri ve yetkileri kullanmaları, parti üye defterine isimlerinin yazılması gibi yasal bir koşula bağlanmadığı gibi; gerek Siyasi Partiler Kanunu, gerek parti tüzüğü henüz ilk büyük kongresini yapmamış bir partinin en yetkili organı hakkında karar alma yetkisini Merkez Karar ve Yönetim Kuruluna da vermemiştir. Bu durumda Merkez Karar ve Yönetim Kurulunun aldığı karar ve bu karara dayanılarak yapılan işlemler hukuka uygun bulunmamıştır.

Söz konusu karar ile ihlal edilen kurallarının emredici nitelikte olup olmadıkları hususuna gelince:

Hangi kuralların emredici hukuk kuralı olduğunu tayin için kat'i bir ölçü yoktur. Bu hal bazen kanunun çok kat'i olan ifadesinden anlaşılır. Bu kurallar herhalde uyulması zorunlu kurallardır. Kamu düzeni düşüncesiyle getirilmiş bulunan hükümlerin de büyük bir çoğunluğu emredici kurallar niteliğindedir. Kamu düzeniyle ilgili kural kavramı ile emredici nitelikteki kural kavramı çoğu kez iç içe ve birbirinden ayırımı oldukça güç bir konudur. Siyasi Partiler Kanununun çoğu hükümlerinin getirilişinde kamu düzeni düşüncesinin hakim olduğunda kuşku yoktur. Haklı bir nedene dayanmadan Kurucular Kurulunun kuruluşunu önemli ölçüde ve olumsuz biçimde etkileyen ve kurucuların haklarını ihlal eden söz konusu Merkez Karar ve Yönetim Kurulu kararı, 2820 sayılı Kanunun 8. maddesi, 14. maddesinin yedinci ve sekizinci fıkraları ve geçici 5. maddesinin (c) bendinin buyurucu karakterli hükümleriyle bağdaşmadığı gibi, haklı bir neden bulunmadığı halde, kuruluş evresinde kurucularının üçte birinden fazlasını kuruculuk sıfatlarını düşürmek suretiyle saf dışı bırakan tasarrufun, partilerin yapılarını ve

Esas Sayısı:1987/3 (S.P. İhtar)

Karar Sayısı:1987/3

işleyişlerini demokrasi esaslarına uydurmayı ve siyasi partilerde oligarşik eğilimlerin önlenmesini amaçlayan 2820 sayılı Kanunun 4. maddesinin buyurucu nitelikteki hükümleri ile uyum içinde bulunmadığı da ortadadır.

Açıklanan nedenlerle Demokratik Sol Partiye istem çerçevesinde ihtar yapılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Orhan Onar, Muammer Turan, Selahattin Metin ve Mustafa Şahin bu görüşlere katılmamışlardır.

IV- SONUÇ :

1- İstem konusunda karar vermeye Anayasa Mahkemesinin görevli olduğuna, Orhan Onar, Muammer Turan, Selahattin Mestin ve Mustafa Şahin'in karşıoyları ve oyçokluğuyla,

2- Demokratik sol Partinin savunmasının alınmasına gerek bulunmadığına, Muammer Turan ve Mehmet Çınarlı'nın karşıoyları ve oyçokluğuyla,

3- Kendi istekleriyle üyelikten ayrılmamış, yetkili disiplin kurulunca üyelikten çıkartılmaları ve kurucu üye olmalarına yasal engel bulunmayan 233 kurucu üyenin kuruculuk sıfatlarını kaybetmedikleri hususunun Siyasi Partiler Kanununun 104. maddesi gereğince Demokratik Sol Parti Genel Başkanlığı'na ihtarına, Orhan Onar, Muammer Turan, Selahattin Metin ve Mustafa Şahin'in karşıoyları ve oyçokluğuyla,

4- Kararın, gereği için Cumhuriyet Başsavcılığı ile Demokratik Sol Parti Genel Başkanlığına tebliğine, oybirliğiyle, 2.7.1987 gününde karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
Orhan ONAR	Mahmut C. CUHRUK	Necdet DARICIOĞLU
Üye	Üye	Üye
Yekta Güngör ÖZDEN	Muammer TURAN	Mehmet ÇINARLI
Üye	Üye	Üye
Selahattin METİN	Servet TÜZÜN	Mustafa ŞAHİN
Üye		Üye
Adnan KÜKNER		Vural SAVAŞ

KARŞIOY YAZISI

Esas Sayısı : 1987/3 (S.P. İhtar)

Karar Sayısı : 1987/3

Karar Günü : 2 .7.1987

Sayın Muammer Turan'ın karşıoy yazısının I. no.lu bendinde yer alan görüşlere katılıyorum.

Orhan ONAR

Başkan

Anayasa, 68 inci maddesinde : "Siyasi Partiler demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsurlarıdır" dedikten sonra 69 uncu maddesinde : Siyasi Partilerin mali denetiminin, ancak Anayasa Mahkemesince yapılacağını belirtmiş ve yine ancak Cumhuriyet Başsavcılığının, kurulan partilerin tüzük ve programlarının ve kurucularının hukuki durumlarının Anayasa ve kanun hükümlerine uygunluğunu, kuruluşlarını takiben ve öncelikle denetleyeceğini, faaliyetlerini de takip edeceğini öngörmüş; siyasi partilerin kapatılmasının da; Cumhuriyet Başsavcılığının açacağı dava üzerine, Anayasa Mahkemesince karara bağlanacağı hükmünü koymuştur.

Bu hükümlerden de anlaşılacağı üzere, Anayasa Mahkemesine verilen görevler belirli, sınırlı ve sayılıdır. Ancak partinin mali denetimiyle kapatılmasını doğuracak olan ağır ve önemli işlemler ve eylemler Anayasa Mahkemesinde incelettirilebilecektir. Anayasa ve yasa, partinin tüzelkişiliğinden çok partilileri ilgilendiren işlem ve eylemlerle Cumhuriyet Başsavcısını ve Anayasa Mahkemesini meşgul etmemek için de parti içi organ ve kuruluşları ile diğer mahkemelerin görev ve yetkilerini kabul etmiştir. Aynı konuda hem Anayasa Mahkemesine hem de diğer mahkemelere görev ve yetki verildiği düşünülemez.

Kurucu olsun, partiye sonradan girmiş olsun, üyelerin partiden çıkartılmasına dair işlemlere karşı açılacak davalarda görev ve yetkinin diğer mahkemelere ait olduğu çoğunluk kararında da kabul edilmektedir. Bu durum karşısında, aynı konuda her iki mahkemenin görevli ve yetkili sayılması halinde, hem Anayasa Mahkemesi, Anayasanın vermediği görevle uğraşır (halbuki Anayasa Mahkemesi, ancak Anayasanın verdiği görevleri yerine getirir) hem de iki mahkeme kararları arasında çelişkiler doğabilmesine meydan verilmiş olur.

Bu nedenlerle, Kurucuların bir kısmının partiden çıkartılması kararı sebebiyle partiye ihtar isteğinin, görev yönünden reddi gerektiğini düşünüyorum.

KARŞIOY YAZISI

Esas Sayısı : 1987/3 (S.P. İhtar)

Karar Sayısı : 1987/3

Karar Günü : 2 .7.1987

I- Görev Sorunu :

Anayasa, 68 inci maddesinde : "Siyasi Partiler demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsurlarıdır" dedikten sonra 69 uncu maddesinde : Siyasi Partilerin mali denetiminin, ancak

Anayasa Mahkemesince yapılacağını belirtmiş ve yine ancak Cumhuriyet Başsavcılığının, kurulan partilerin tüzük ve programlarının ve kurucularının hukuki durumlarının Anayasa ve kanun hükümlerine uygunluğunu, kuruluşlarını takiben ve öncelikle denetleyeceğini, faaliyetlerini de takip edeceğini öngörmüş; siyasi partilerin kapatılmasının da; Cumhuriyet Başsavcılığının açacağı dava üzerine, Anayasa Mahkemesince karara bağlanacağı hükmünü koymuştur.

Bu hükümlerden de anlaşılacağı üzere, Anayasa Mahkemesine verilen görevler belirli, sınırlı ve sayılıdır. Ancak partinin mali denetimiyle kapatılmasını doğuracak olan ağır ve önemli işlemler ve eylemler Anayasa Mahkemesinde incelettirilebilecektir. Anayasa ve yasa, partinin tüzelkişiliğinden çok partilileri ilgilendiren işlem ve eylemlerle Cumhuriyet Başsavcısını ve Anayasa Mahkemesini meşgul etmemek için de parti içi organ ve kuruluşları ile diğer mahkemelerin görev ve yetkilerini kabul etmiştir. Aynı konuda hem Anayasa Mahkemesine hem de diğer mahkemelere görev ve yetki verildiği düşünülemez.

Kurucu olsun, partiye sonradan girmiş olsun, üyelerin partiden çıkartılmasına dair işlemlere karşı açılacak davalarda görev ve yetkinin diğer mahkemelere ait olduğu çoğunluk kararında da kabul edilmektedir. Bu durum karşısında, aynı konuda her iki mahkemenin görevli ve yetkili sayılması halinde, hem Anayasa Mahkemesi, Anayasanın vermediği görevle uğraşır (halbuki Anayasa Mahkemesi, ancak Anayasanın verdiği görevleri yerine getirir) hem de iki mahkeme kararları arasında çelişkiler doğabilmesine meydan verilmiş olur.

Bu nedenlerle, Kurucuların bir kısmının partiden çıkartılması kararı sebebiyle partiye ihtar isteğinin, görev yönünden reddi gerektiğini düşünüyorum.

II- Savunma İstenmesi Sorunu :

"Siyasi parti hakkında ihtar kararı vermek" görevinin Anayasa Mahkemesine yükletilemeyeceği, dolayısıyla Siyasi Partiler Kanununun 104 üncü maddesinin Anayasaya aykırılığı düşünülebilir.

Bununla beraber ihtar kararına uyulmaması, kapatma davasını doğurduğundan, ihtar istemi kapatma davasının bir cüzü de kabul edilebilir. Bu halde de savunma alınması hukukun temel kuralları gereğidir. Buna mani olan bir hüküm de yoktur.

III- Türk Kanunu Medenisinin Birinci Kitap - İkinci Bap'ı ile Türk Ticaret Kanununun İkinci Kitabında etraflı bir şekilde açıklandığı gibi cemiyet (dernek) ler, vakıflar ve şirketler, kamu hukuku müessesesi olmayıp özel hukuk tüzelkişileri ve kuruluşlarıdır. Partiler de esas itibarıyla cemiyettirler. Bir çok ileri devletlerde olduğu gibi bizde de 1961 Anayasası'na kadar cemiyetler hakkındaki hükümlere tabi idi. 1961 den itibaren siyasi partiler için Anayasada ve kanunlarımızda ayrı hükümler olmakla beraber bu hükümlerin kamu hukuku hükümleri olduğu tartışılabilir. Ancak ihtar isteği konusuyla bu tartışmanın doğrudan ilişkisi olmadığından sözü uzatmak istemiyorum.

Siyasi Partiler Kanununun, 28.3.1986 günlü, 3270 sayılı Kanunun 15 inci maddesiyle değişik 57 nci maddesi şöyledir :

"Madde 57.- Hakkında partiden veya gruptan geçici veya kesin çıkarma cezası verilen parti üyesi, bu cezaya karşı, disiplin kuruluna sevk eden organ veya merci veya disiplin kurulunun görev ve yetkisizliği veya alınan kararın kanuna, parti tüzüğüne ve içyönetmeliğe şekil ve usul bakımından aykırı bulunduğu iddiasıyla, parti itiraz yollarını kullandıktan sonra nihai karar niteliğindeki son karara karşı otuz gün içinde nihai kararı veren merciin bulunduğu yer

Esas Sayısı:1987/3 (S.P. İhtar)

Karar Sayısı:1987/3

asliye hukuk mahkemesine itiraz edebilir. Mahkeme bu itirazı, diğer işlerden önce ve engeç otuz gün içinde basit mahkeme usulüne göre inceleyerek karara bağlar, bu karar kesindir."

Bu hükümden de anlaşılacağı üzere, Siyasi Partiler Kanunu, üyelerin partiden çıkarılma usul ve esasları ile bu işlemlere itiraz yol ve mercilerini özel olarak ayrıntılı ve etraflı bir şekilde belirlemiştir. Bu özel hükümlere rağmen Kanunun genel hükmü olan 104 üncü maddesinden bahisle ihtar istemini Anayasa Mahkemesinin kabul etmemesi gerekirdi. Çünkü özel hüküm genel hükme tekaddüm eder. Kanun Koyucunun aynı konuda değişik yol ve merci koymasını, mahkemelerin mükerrer işgal edilip çelişik karar verebilmelerini kabul ettiği düşünülemez.

Başlıca bu nedenlerle çoğunluk kararına usul ve esas yönlerinden katılmıyorum.

Muammer
TURAN

Üye

KARŞIOY YAZISI

Esas Sayısı : 1987/3 (S.P. İhtar)

Karar Sayısı : 1987/3

Karar Günü : 2 .7.1987

1- Anayasanın 69. maddesi incelendiğinde görülecektir ki, Anayasa Mahkemesi siyasi partilerle ilgili olarak onların mali yönden denetimi yanında, kapatılmalarına ilişkin davalara bakmakla görevli ve yetkili kılınmıştır.

Anılan madde hükmü, bu konular dışında kalan hususlarda da Anayasa Mahkemesinin yetkili olduğunu kabule müsait değildir.

Bu nedenle, ister kurucu üye olsun, ister partiye sonradan girmiş bulunsun bu üyelerin partilerinden çıkarılmalarına ilişkin işlemlerden dolayı açılacak davalara Anayasa Mahkemesinde değil, adliye mahkemelerinde bakılması ve istemin görev yönünden reddi gerekeceği,

2- Siyasi Partiler Kanunu'nun 28.3.1986 günlü, 3270 sayılı Kanunla değişik 7. maddesi partiden veya gruptan geçici veya kesin çıkarma cezası verilen parti üyelerinin bu kararlara karşı ne yolda hareket edecekleri hususunda ayrıntılı hükümler ihtiva etmektedir. Bu özel hüküm karşısında, bir kısım kurucu üyelerin usulsüz olarak partiden çıkarılmış olmaları nedenine dayanılarak, Cumhuriyet Başsavcılığının Demokratik Sol Parti Genel Başkanlığına ihtarla bulunulması yolundaki isteminin kabulü mümkün olmadığı,

görüş ve düşüncesiyle çoğunluk kararına karşıyım.

Selahattin
METİN

Üye

Esas Sayısı:1987/3 (S.P. İhtar)
Karar Sayısı:1987/3